

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐ ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๔-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ฉบับประจำวันที ๕ เดือนมีนาคม พ.ศ.๒๕๕๖ หน้า ๑๖,๑๓ มูลค่าข่าว ๕๖๐,๓๕๐-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เปิดใจลูกเรือ “LOGOS HOPE” เรือเปลี่ยนชีวิต

การที่มนุษย์เกิดมาพร้อมมือ เท้า สมอง ดวงตา ปาก หู และอวัยวะสำคัญอื่นๆ อาจเป็นความตั้งใจของธรรมชาติที่ต้องการให้เราสามารถทำกิจกรรมต่างๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของตนเองได้ แต่ธรรมชาติไม่ได้ยิ่งใหญ่เพียงแค่นั้น เพราะธรรมชาติยังได้มอบความเป็นมนุษย์มาด้วย ซึ่งนั่นหมายความว่า ด้วยร่างกายนี้ เราสามารถเลือกทำในสิ่งที่อยากทำ เลือกไปในสถานที่ที่สนใจ และเลือกที่จะเป็นประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวมได้ เช่นเดียวกับอดีตมารดาตึงสาวของไอศกวน “ลินจี่ - วาสนา บัวคำ” ที่วันหนึ่งเธอมีตำแหน่งเป็นลูกเรือ Logos Hope และได้ใช้ทุกวันอย่างคุ้มค่าด้วยการทำงานเพื่อคนอื่นบนเรือชื่อตัวเอง

อ่านต่อ หน้า 13

บรรยากาศภายในเรือลำแรกของ Logos Hope

“ลินจี่” วาสนา บัวคำ
ลูกเรือ Logos Hope จากประเทศไทย

“จริงๆ แล้วเคยมาเที่ยวเรือลำก่อนหน้าที่ชื่อ ดูลิส (Doulos) ซึ่งประทับใจมาก และก็มีมาทราบจากที่โบสถ์ว่า เราสามารถอาสาขึ้นมาทำงานบนเรือได้นะ ตอนนั้นก็เริ่มสนใจแล้วละ แต่ยังเรียนมารดาตึงอยู่ที่ มศว. เลยไม่ได้ทำอะไรมา หลังจากรเรียนจบ ทำงานได้สองปี เรือก็กลับมาอีกครั้งหนึ่ง แต่เราก็ยังรู้สึกว่าจะเรียนจบ ยังสนุกกับงานอยู่ก็เลยเลือกที่จะทำงาน แต่พอทำงานไปเรื่อยๆ ประมาณ 6 ปีได้ ก็เริ่มรู้สึกว่า เรามีความสุขกับการออกไปช่วยคนร่วมกับทางโบสถ์มากขึ้นเรื่อยๆ และเริ่มรู้สึกว่าจะ 6 ปีกับการทำงานให้ตัวเองและครอบครัวมันน่าจะพอสมควรแล้ว เลยอยากทำตัวเองให้มีประโยชน์มากขึ้นอีกนิดหนึ่งด้วยการออกไปช่วยเหลือคนอื่นทั่วโลก ซึ่งเชื่อว่าจะทำให้เราก็ค

มีประสบการณ์มากขึ้น ไม่จำกัดแค่ในบริษัทหรืองานที่เราทำ หรือสิ่งที่เราเรียนมา”
จากความตั้งใจของเธอทำให้เธอตัดสินใจไปสมัครชื่อ OM (Operation Mobilisation) Thailand ซึ่งเป็นองค์กรที่มีสาขาอยู่ตามประเทศต่างๆ ทั่วโลก และเป็นองค์กรที่มีคอนเนกชันกับทางเรือ Logos Hope ลินจี่เล่าว่าเธอเองก็เริ่มจากไปสมัคร และเข้ารับการทดสอบต่างๆ ทั้งภาษาอังกฤษ และทัศนคติในการขึ้นเรือว่าจะสามารถเข้ากับวัฒนธรรมของคนบนเรือได้หรือไม่
“จากที่เขาทดสอบเรา ทำให้ทราบว่าสิ่งสำคัญที่เขาพิจารณาก็คือทัศนคติของเราในการขึ้นมาทำงานบนเรือ แน่นอนไม่ใช่การเที่ยวรอบโลกแน่นอนไม่ใช่การพักผ่อน แต่เป็นการอุทิศตนเพื่อ

ทำงาน แม้จะเป็นงานที่ตัวเองไม่ถนัดเท่าไร และก็ต้องเป็นคนที่เปิดกว้าง อยากเรียนรู้สิ่งใหม่ และยอมอุทิศตัวเองเพื่อประโยชน์ของคนอื่นค่ะ” เธอเล่าย้อนถึงช่วงเวลาของการไปสมัคร

ขึ้นเรือ ประสบการณ์สุดประทับใจ

เมื่อผ่านการคัดเลือกจนกลายเป็น 1 ในลูกเรือ Logos Hope สิ่งที่มาคือการอบรมเป็นเวลา 3 สัปดาห์ก่อนการขึ้นเรือ ซึ่งเธอต้องเดินทางไปขึ้นเรือที่ประเทศกัมพูชา และการต้อนรับเพื่อขึ้นเรือนั้นก็นำมาซึ่งความประทับใจที่ยากจะลืมเลือน

“ภาพที่ประทับใจคือเราเห็นเรือจอดอยู่ริมทะเล มีชายหาดสวยงามมาก เราก็วิ่งมาตามทางที่เขากำหนดไว้ แล้วก็ถือธงชาติของตนเอง ส่วนคนที่ทำงานบนเรืออยู่แล้วเขาก็มาต้อนรับโดยการทำเป็นอุโมงค์ธงนานาชาติ แล้วเราทุกคนก็วิ่งลอดอุโมงค์ขึ้นเรือ จากนั้นเขาก็กล่าวต้อนรับเราในฐานะสมาชิกใหม่อย่างอบอุ่น ทำให้เรารู้สึกว่าเป็นการเริ่มต้นของชีวิตใหม่ บ้านหลังใหม่ที่มีเพื่อนมากมายในบ้านค่ะ”

“คุณพ่อคุณแม่ก็เห็นด้วย เขาดีใจที่เราได้ไป ส่วนตัวคุณพ่อก็อยากให้ลูกได้ออกไปมีประสบการณ์มากขึ้นอยู่แล้ว ส่วนแม่เขาก็เป็นห่วงเป็นธรรมดา ยิ่งลูกสาวด้วย แต่เขาก็ดีใจที่เราได้ออกไปมีประสบการณ์มากขึ้น” ลินจี้เล่า

ชีวิตบนเรือ

จากสองเท่าที่เคยสัมผัสพื้นดินอยู่มาตลอดชีวิต เมื่อถึงวันหนึ่งที่ต้องย้ายจากการสัมผัสพื้นดินเป็นการยืนบนเกลียวคลื่น ย่อมเป็นประสบการณ์ที่แตกต่าง ซึ่งลินจี้เล่าว่า

“หลังจากที่เรียนแล้วก็ทำงาน 6 ปีมันเป็นอะไรที่เหมือนเดิม แต่เราเลือกที่ก้าวออกมาเพื่อเจอกับสิ่งใหม่ สิ่งแรกที่ประทับใจคือเราได้อยู่ร่วมกับคนถึง 60 ชาติที่มีวัฒนธรรมต่างกันอย่างมาก แต่เรามีสิ่งหนึ่งที่เหมือนกันก็คือเชื่อในพระเจ้าองค์เดียวกัน คนบนเรือมีข้อขัดแย้งกันเป็นเรื่องปกติค่ะ แต่ถ้าเราปราศรัยกันด้วยความรัก มันจะจบลงด้วยความรักและการให้อภัย”

นอกจากนั้นแล้ว ชีวิตบนเรือยังมีกิจกรรมให้ทำหลากหลาย ลูกเรือสามารถเลือกได้ตามความสนใจ หรือความถนัดของตนเอง แต่จุดมุ่งหมายของกิจกรรมทั้งหมดเหล่านั้นคือการพัฒนาทักษะเพื่อออกไปช่วยเหลือชุมชนนั่นเอง

“ในหนึ่งสัปดาห์ เราจะทำงานบนเรือ 5 วันแล้วจะมี 1 วันที่เราจะออกไปช่วยเหลือคนตามชุมชนต่างๆ อย่างมาประเทศไทย ก็จะไปชุมชนแออัด หรือไปพบกับเด็กที่ต้องการฝึกภาษาอังกฤษหรือตามต่างจังหวัดที่ต้องการการช่วยเหลือจากเราจริงๆ”

อย่างไรก็ดี ในการใช้ชีวิตบนเรือก็มีความยุ่งยากที่ลูกเรือชาวไทยต้องปรับตัวอยู่เสมอเช่นกัน และลินจี้บอกวามันคือ “ภาษา”

“ส่วนที่ยากที่สุดในการใช้ชีวิตบนเรือคือภาษาค่ะ รู้สึกว่าระบบการศึกษาไทยสอนให้เด็กไทยทำข้อสอบภาษาอังกฤษได้เก่งมาก ค่ะเน้นสอบเขียน แต่พูดอังกฤษไม่ได้เลย ในขณะที่เจอชาติอื่นอย่างแอฟริกัน เขาพูดได้ดีกว่าเรา ถึงแม้ว่าเขาอาจถามศัพท์บางคำจากเราว่าแปลว่าอะไร เราสามารถตอบเขาได้ว่าแปลว่าอะไร แต่ในภาพรวมแล้วเขาพูดอังกฤษได้ดีมาก แต่เราพูดไม่ได้เหมือนที่เขาพูดและความกล้าของเด็กในการพูดก็แตกต่างกันค่ะด้วยค่ะ แต่ก็ไม่ได้ลำบากมากนักค่ะ พอผ่านไปสัก 2 สัปดาห์ก็ปรับตัวได้แล้ว”

ทั้งนี้ ข้อกำหนดของการขึ้นเรือยังระบุว่าลูกเรือสามารถลาพักร้อนได้ เช่นกรณีของลินจี้ เธอสามารถลาพักร้อนได้ 14 วันจากการอาสาทำงานบนเรือ 2 ปี แต่ก็เห็นข้อตกลงที่ทราบร่วมกันว่าทักษะด้านภาษาของลูกเรือชาวไทยจะเป็นประโยชน์ที่สุดก็คือเวลาที่เรือจอดอยู่ในประเทศไทยนั่นเอง ส่งผลให้ลูกเรือชาวไทยทุกคนไม่มีใครใช้วันลาพักร้อนดังกล่าวเพื่อกลับไปพบหน้าครอบครัวเลยสักคน รวมถึงลินจี้ด้วย แต่สิ่งที่ประทับใจมากขึ้นไปกว่านั้นก็คือ การที่คุณพ่อคุณแม่ของเหล่าลูกเรือได้เดินทางมาเยี่ยมลูกๆ บนเรือทุกวัน และใช้เวลานั้นอยู่กับลูกๆ อย่างคุ้มค่าแน่นอน

เบื้องหลังการใช้ชีวิตบนเรือก็หลายคนอาจยังไม่ทราบ

หากเอ่ยว่าบนเรือ Logos Hope มีโรงเรียน! คงฟังดูเหลือเชื่อแต่เป็นเรื่องจริงที่ได้รับการยืนยันจากลูกเรือสาวไทย เนื่องจากอาสาสมัครที่ขึ้นเรือมา ส่วนหนึ่งก็มีครอบครัวแล้ว และพาลูกๆ ขึ้นมาด้วย ทำให้ทางเรือเปิดพื้นที่ส่วนหนึ่งเป็นโรงเรียนและมีอาสาสมัครที่ไม่ประกาศตนเป็นบุตรครูรับอาสาสอนหนังสือเด็กๆ ซึ่งข้อดีของการเรียนบนเรือก็คือ นอกจากความรู้ทางวิชาการแล้ว เด็กๆ ยังได้รับถ่ายทอดวัฒนธรรมที่หลากหลายโดยตรงจากบรรดาลูกเรือ 400 กว่าชีวิต รวมถึงการเรียนรู้ภาษาที่หลากหลาย แถมยังมีหนังสือดีๆ อีกมากมายให้เลือกอ่านได้ตลอดเวลาอีกด้วย

ส่วนอาหารการกินบนเรือนั้นก็อุดมสมบูรณ์ไม่น้อย โดยเป็นการให้บริการในลักษณะบุฟเฟ่ต์ เลือกตักได้ตามความพอใจ ประเภทของอาหารนั้นหนีไม่พ้นอาหารประเภทขนมปัง นมเนย พาสต้า แต่ถ้าหากแวะประเทศเอเชีย เช่น กัมพูชา ไทย ก็อาจมีเมนูข้าวเพิ่มขึ้นมาได้

ส่วนห้องพักรับบนเรือนั้น จากการเปิดเผยของลูกเรือสาวชาวไทยพบว่าห้องที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกพร้อมตามสมควร เต็มเป็นเตียงสอง

ชั้นเพื่อประหยัดพื้นที่ ถ้ายังอายุน้อยอาจพักห้อง
ละ 4 คน แต่ถ้าอายุมากขึ้นอาจพักห้องละ 2 คน
เป็นต้น

อาสาสมัครบนเรือยังได้รับค่าขนมเดือนละ
ประมาณ 20 ยูโรด้วย ส่วนการติดต่อสื่อสารกับ
โลกภายนอกนั้น ลูกเรือสามารถติดต่อสื่อสารได้
ด้วยโทรศัพท์ผ่านดาวเทียม แต่โดยมากแล้วเป็นการ
ใช้งานตามความจำเป็นเท่านั้น ส่วนโทรศัพท์มือถือ
ก็ไม่สามารถใช้งานได้ ซึ่งเมื่อสอบถามสาวลีนี
ว่า ชีวิตที่ต้องอยู่โดยปราศจากโทรศัพท์มือถือเป็น
อย่างไร เธอรีบตอบทันทีว่า “ดีมากค่ะ”

“การอยู่บนเรือไม่ได้ทำให้เราขาดการติดต่อกับ
โลกภายนอก แต่เราติดต่อกันได้เท่าที่เรา
อยากติดต่อหรือเท่าที่เรามีเวลา ติดต่อก็ไม่ได้ก็ไม่
เป็นไร เพราะเราก็มีเพื่อน มีสังคมอยู่แล้ว นอกจากนี้
นั้นถ้าจะโทร.กลับบ้าน บนเรือก็จะมีการ์ดขาย แต่
ส่วนมากคนที่บ้านจะโทร.มามากกว่าค่ะ”

อย่างไรก็ดี การอาสาทำงานบน Logos
Hope ก็มีค่าใช้จ่าย ซึ่งเรียกว่าค่าใช้จ่ายในการ
ดำเนินการของเรือ ลูกเรือแต่ละคนจึงจำเป็นต้อง
มีผู้สนับสนุนในส่วนนี้ เช่น อาจเป็นครอบครัว
เพื่อน ๆ หรือองค์กรการกุศลนั่นเอง โดยแต่ละ
ประเทศอาจมีอัตราค่าใช้จ่ายแตกต่างกัน

พลัมพ์ของการออกไปช่วยโลก

การตัดสินใจมาใช้ชีวิตบนเรือ อาจไม่ใช่เรื่อง

ง่าย แต่เมื่อเลือกที่จะเดินในเส้นทางนี้แล้ว ความ
เชื่อ และกำลังใจให้กันและกันอาจเป็นสิ่งสำคัญ
ที่สุด

“จ้ะเชื่อว่าเราถูกสร้างมาเพื่อให้มีประโยชน์ต่อกัน
และกัน ถ้าเรามีในสิ่งที่มันเกินความจำเป็น ถ้า
ลองเรากลับมาคิดว่าเรามีอะไรที่สำหรับตัวเองบ้าง
และลองลิสต์ว่า เรามีอะไรเพื่อคนอื่นบ้าง เราจะ
เห็นถึงความแตกต่าง ถ้าเราแตกต่างมาก ๆ เรา
ลองพิจารณาว่า เรายากจะมูฟ (move) บ้างไหม
สิ่งที่เราให้กับตัวเอง สิ่งที่มีเกินความจำเป็นนั้น
แบ่งไปให้คนอื่นบ้างดีไหม”

“คนตัวเล็ก ๆ คนหนึ่งไม่สามารถเปลี่ยนโลก
ได้ แต่อย่างน้อยถ้าเราเริ่มที่จะทำอะไรเพื่อเปลี่ยน
โลกหรือสังคมให้ดีขึ้น มันเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี เชื่อ
ว่าไม่มีการกระทำอันไหน ที่จะไม่เกิดผลต่อไป
ในอนาคต ดังนั้นอย่ากลัวที่จะเริ่มต้นในการทำสิ่ง
ดี หรือเสียสละตัวเองเพื่อจะให้สิ่งดีกับชุมชนที่เรา
อยู่ หรือที่ที่เราไป เพราะว่ามันจะเกิดการเปลี่ยนแปลง
ถึงแม้ว่าเราไม่สามารถมองเห็นมันได้ในช่วงชีวิต
ของเรา แต่เชื่อว่ามันส่งผลกระทบทต่อไป เราเปลี่ยน
โลกได้จริง ๆ ค่ะ”

ในวันที่แผ่นดินร้อนระอุไปด้วยการแก่งแย่ง
แข่งขันที่ดุเดือด แผ่นน้ำที่เรือลำนี้อ่องไปกลับเป็น
เส้นทางที่ตรงกันข้าม เพราะมันคือการเดินทางเพื่อ
ไปช่วยทำให้สังคมที่เรือไปเยือนนั้น “ดีขึ้น” แม้
เพียงเล็กน้อยก็ตาม ■